

Jelenia Góra, dnia 23 października 2019 r.

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 Jelenia Góra

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze

Wydział II Karny

SĄD REJONOWY
58-500 JELENIA GÓRA
ZŁOŻENIE

Wpł. 23-10-2019 roku

Zał.

godz. podpis

Sprzeciw

od wyroku nakazowego z dnia 16 października 2019 r. w sprawie II K 900/19

Wnoszę

o uchylenie wyroku i skierowanie sprawy na posiedzenie w przedmiocie umorzenia postępowania ze względu na negatywne przesłanki procesowe ([art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.](#)) i naruszenie zasady ex lege.

Jestem jako Grzegorz Niedźwiecki osobą pokrzywdzoną i represjonowaną przez funkcjonariuszy działających w zмовie prokuratorsko sędziowskiej, którzy nie mają nawet na tyle godności, żeby przekazać sprawę do rozpatrzenia organom i sądom spoza apelacji wrocławskiej. Nie dlatego, że są święci, tylko dlatego, iż boją się, że nikt obcy nie będzie chciał maczać palców w tych stalinowskich działaniach.

Pani Anna Surowiak jest dyspozycyjnym prokuratorem, który naruszył godność Grzegorza Niedźwieckiego wysyłając go bezpodstawnie do psychiatrów, naruszając przy tym Polską Kartę Praw Ofiary. Przywłaszczyła cudze mienie w postaci komputera typu laptop o wartości 3.338 zł, który nie jest dowodem rzeczowym w sfingowanej sprawie 3 Ds. 359/17 i nie ma nic wspólnego z wysłaniem wiadomości e-maili w dniu 1 grudnia 2017 r. o godz. 20:38. Komputer prywatny Grzegorza Niedźwieckiego, który służy do komunikacji społecznej i prawnej, stoi u niego w domu (ten, z którego piszę) i dostarczą go na rozprawę główną, w przypadku nie umorzenia postępowania. Nie zachowujecie żadnych granic przyzwoitości i zasad współżycia społecznego. Prawda, że postępujecie jak Jan Hryckowian i Fajga Mindla, nie jest znieważeniem, tylko oceną, na którą zasłużyliście i na którą zezwala mi konstytucja i prawo do obrony. Dwanaście lat nękać bez przyczyny, z naruszeniem zasad działania organów państwa i obowiązku przestrzegania prawa, to nie jest dobroczynność.

Niezależnie od powyższego, pani Anna Surowiak, nie jest upośledzona i bezrobotna, nie ma żadnego interesu społecznego, żeby umacznani w sprawie sędziowie, sponsorowali ją, pomagali i tuszowali swoje oszustwa, odwracając kota ogonem.

Określone w art. 216 k.k. przestępstwo znieważenia jest jednym z czterech czynów zabronionych (w tym art. 212 k.k.) ściganych z oskarżenia prywatnego. Wynika z tego, że – poza wyjątkową możliwością objęcia ścigania czynu oskarżeniem publicznym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego – jego ściganie zastrzeżone jest jako wyłączna domena pokrzywdzonego, który nabywa prawo do wniesienia swojego aktu oskarżenia ex lege w chwili popełnienia czynu zabronionego. Na pokrzywdzonym ciąży zatem ciężar udowodnienia popełnienia przestępstwa, ale też decyzja o tym, czy dany sprawca danego czynu w ogóle zostanie postawiony przed sądem. Oznacza to, że ustawodawca uznaje tego typu zachowania za szkodliwe społecznie w takim stopniu, iż kwalifikuje je jako przestępstwa, z drugiej zaś strony nie widzi potrzeby ich ścigania przez oskarżyciela publicznego.

Grzegorz Niedźwiecki

Grzegorz Niedźwiecki

VI Ko 104/19

Grzegorz Niedźwiecki